

Věčný antisemitismus? Krátká úvaha o nekonečném zlu

Datum 8.10.2026
Subjekt Ústav pro studium totalitních režimů ČR
Autor Ladislav Kudrna
Region Tschechische Republik
Kategorie Kultur, Politik, Menschenrechte

(8. 10. 2026) - Včera jsme si připomněli bestiální, zbabělé vraždy stovek nevinných židovských dětí, žen a mužů, jichž se dopustili nejen teroristé Hamásu, ale i ti z řad palestinské populace, kteří je aktivně podporovali a jejich hrůzné činy oslavovali. Na Blízkém východě existuje jediná parlamentní demokracie, a tou je nezávislý stát Izrael. Naše euroatlantická civilizace je založena na křesťansko-židovských základech a stojí a padá s existencí Izraele. Miliardy eur a dolarů poskytnutých Gaze nebyly primárně použity ke zlepšení životních podmínek civilního obyvatelstva, ale zejména k vybudování podzemních tunelů, doslova měst ve městě, a pořízení zbrojního arzenálu, který má na svědomí tisíce nevinných lidských životů.

Říká se, že ten, kdo nezná svoji minulost, je nucen ji zopakovat. Nikdy bych nevěřil tomu, že po nepopsatelných hrůzách holocaustu se dožijeme 7. října 2023. Nikdy bych nevěřil tomu, že progresivní aktivisté budou na výročí masakru židovských obyvatel vyvěšovat na veřejných prostranstvích, včetně mé alma mater, palestinské vlajky a vyřvávat stupidní, ale o to více nebezpečná hesla – „Palestine must be free from the river to the sea“ – volající ve svém důsledku po novém holocaustu, respektive po tom, o co se v roce 1948 neúspěšně pokusily okolní arabské země: zahnat Židy do moře.

„Progresivní levice spolu s částí umělecké scény vytvořila z palestinismu doslova nové náboženství.“

Západní intelektuální levice opětovně sehrává roli užitečných idiotů, obdobně jako za studené války, kdy pro ni větší nebezpečí představovala „imperialistická“ politika CIA/USA nežli „lidová demokracie“ KGB/SSSR. Progresivní levice spolu s částí umělecké scény vytvořila z palestinismu doslova nové náboženství, na které přisedlala i Greta Thunberg. Na demonstracích vlají duhové vlajky LGBT hnutí po boku symbolů režimu a ideologie, které sexuální menšiny pronásledují a odepírají jim základní lidská práva. Dvacetiminutový potlesk vestoje filmu *Naza* v Benátkách ve mně evokoval atmosféru ideologického konformismu a stádnosti.

Společnost, která dává přednost smrti před životem, společnost založená na ideologii vyčleňující polovinu populace z rozhodujících práv, je v přímém rozporu s myšlenkou evropského osvícenství a evropské *polis*. Bylo by ovšem snadné současné projevy antisemitismu, maskované bojem proti sionismu a izraelské „agresi“, přičítat pouze početné muslimské komunitě v západních zemích. Spisovatel John Irving ve své knize *Imaginární přítelkyně* vzpomíná, jak počátkem šedesátých let žil ve Vídni, kterou mu navždy zošklivil všudypřítomný antisemitismus, třebaže od konce války uplynulo takřka dvacet let.

Nacisté nenáviděli Židy na základě zvrhlé rasové teorie; komunisté ve východním bloku vedli až do pádu berlínské zdi boj proti „světovému sionismu“. U nás to byla mimo jiné tzv. akce „Pavouk“. Když

jsem studoval seznamy občanů židovského původu pracujících v oblasti sdělovacích prostředků, v kultuře a jinde, které na konci 70. let vypracovala Státní bezpečnost, měl jsem pocit, že čtu materiál z provenience gestapa.

Hluboce lituji všech nevinných obětí jak na straně Izraele, tak mezi palestinskými civilisty. Pokud však z aktivistických kruhů slyšíme, že 7. říjen byl toliko nezbytným prostředkem vedoucím ke svobodě palestinského lidu, považuji to za amorální a nepřijatelné relativizování teroru.

AUTOR: **LADISLAV KUDRNA, historik**

FOTO: **Karel Cudlín**

<https://www.ustrcr.cz/vecny-antisemitismus-kratka-uvaha-o-nekonecnem-zlu>